

Ervaringen Gundogtraining en Huntingtesten in South Carolina – U.S.A.

Ruim 30 jaar correspondeerden en traiden we met elkaar. Werd vaak attent gemaakt op leuke trainingen, maar een 4-daags uniek seminar van de Amerikaanse toppers Pat Burns en Wayne Curtis was toch wel een hele uitdaging. Beide werken volgens de leer methode van de onvolprezen Mike Lardy.

Tja, dat is een grandioze uitdaging en om ons verblijf als hoogtepunt af te sluiten met 2 Huntingtesten is helemaal een droom.

Wel een lange periode om te overbruggen, maar na kort beraad besloten: dit gaan we doen. En dus bijna 3 weken honden, honden en nog eens honden...

Complimenten aan KLM.

De vlucht naar Atlanta – (Georgia) non-stop is lang, ruim 9 uur vliegen met KLM. Onze geweldige luchtvaartmaatschappij is zó diervriendelijk. Ze zijn top voor de hond en ook top voor de portemonnaie. Een enkele reis voor onze Buzz in zijn grote comfortabele vliegkennel kost € 200,--. Het verbaast dan ook niet dat er op vluchten naar Amerika altijd minimaal 5 huisdieren meevliegen. De andere arrogante maatschappijen als Delta versturen huisdieren alleen maar als vracht.!

Spring Workshop – Kershaw – S.C.

Van 23 tot en met 26 april werd op het geweldige landgoed "Sweetwater" de onvolprezen workshop van Pat en Wayne gehouden. Voor mij met de jonge Labrador "Buzz" 4 volle dagen als toeschouwer. Als je ziet hoe de 10 deelnemers mét retrievers over strak getrainde capaciteiten beschikken van lijnen lopen van 2 tot 300 meter, voel je echt dat je onderaan de ladder staat.

Maar heerlijk genesteld in een makkelijke stoel is het ook een luxe om op je gemakje naar de andere deelnemers te kijken. Wat meteen opviel dat eigenlijk 70% van alle aandacht van de instructeurs naar de manier van voorjagen van de deelnemers ging. Houding, fluit en mondelinge info waren constant aan de orde. De andere 30% werd aan de hond besteed. De honden maken immers geen fouten... tja wie dan wel??

Pat en Wayne die de zeer informatieve cursus verzorgden vulden elkaar aan met de meest waardevolle tips om het voorjagen zo professioneel mogelijk te maken. Geen vraag was ze teveel en hun bron van info was onuitputtelijk. Wat een kanjers. En dat ze goed zijn blijkt wel uit het feit dat ze dit soort seminars geven door heel U.S.A.

Bijna alle apporten gedurende deze dagen waren 3-voudig en er werd natuurlijk alleen maar voorgejaagd vanaf de "mat". Van 's morgens 08.30 tot bijna 18.00 uur werd er intensief gewerkt met de honden. Voor dit werk moet je ook over een "werktijger" beschikken, die het na 2 dagen hard werken niet opgeeft en gaat liggen dutten.

Kostenplaatje

De kosten voor een dergelijk seminar zijn ook niet gering : \$ 850,--. En sommige deelnemers hadden meer dan 1,000 km achter de kiezen en reden in ruim 2 dagen weer naar huis.

Voor de scherp uitgezette proeven waren de meeste honden per test ruim 30 minuten onderweg, want de afstanden zijn heel groot. En alles moest (en ging ook) perfect. Soms werden de proeven iets simpeler gemaakt, maar álle proeven werden met succes afgesloten.

Bij dit seminar werd ook een uitvoerige info map beschikbaar gesteld, met de zogenaamde "goodie-bag" met allemaal nuttige cadeaus.

Maar vooral het beroemde trainingsschema van Mike Lardy en info over lijnen zwemmen was weer "top of the bill".

Maar om deze toppers uit te nodigen naar Europa is weer een ander punt. Ze spreken beiden met een sterk Texaans accent en dat zal voor menigeen moeilijk te verstaan zijn.

Drone

De dagen werden gevolgd door Danny Robinson, een professionele bestuurder van de drone.

Vooraf bij het waterwerk was dit een unicum, in de vaak moeilijk begaanbare waterpartijen was dit voor de voorjagers een unieke kans het zwempatroon van hun hond te volgen.

Wat een geweldige uitvinding de "Drone" om de honden in Actie te zien en de voorjager kan zijn manier van voorjagen zelf beoordelen.

Een leuk filmpje werd gemaakt door Danny, waarvoor veel dank.

<https://vimeo.com/268092901>

Of het nu door de spanning kwam of een andere reden had, maar het was opvallend dat veel voorjagers hun honden slecht uitlieten voordat ze aan de beurt waren en dat resulteerde weer in kleine "troubles".

Tijdens de proeven gingen alle honden weer terug naar hun "truck". Gezellig naast de stoel liggen is er echt niet bij.

Uitzetten proeven

Het uitzetten van proeven is een kunst op zich in Amerika en het uitzetten van een proef duurt soms wel 30 minuten. Wind, terrein, afstanden met alles wordt heel strak rekening gehouden.

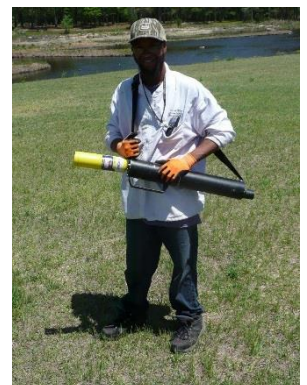
En ook waren er deze dagen 3 "birdboys" helpers bij, die uiterst bekwaam waren. Voor aanvang van de proef staat de hond met voorjager achter een scherm 'een Blind'. Een hond die NIET aan de beurt is, mag absoluut NIET meekijken naar de prestaties van de andere hond.!

De trainingen op "Sweetwater".

Nadat alle deelnemers naar huis waren vertrokken, begon het dagelijkse ritme weer van de trainingen. Dag in, dag uit.

Er wordt gewerkt van 's morgens vroeg tot ca. 17.30 uur. In die tijd wordt er géén koffie gedronken, geen kletsje gemaakt. Nee er wordt gewerkt. Was wel even wennen en of het echt gezellig is...

Maar de terreinen zijn bijna "hemels" te noemen. Ongelooflijk. Wat een ruimte, wat een variatie. Fraaie golvende heuvelvelden, waterpartijen die wij alleen maar van plaatjes kennen. En de enorme ruimte. Bill Clark kocht dit 200 ha grote terrein jaren geleden en na een investering van heel veel tijd (en geld!!) is dit een locatie, waar je van droomt. Ook geen wandelaars, fietsers, verkeer, alleen maar werken met honden en het gebruik van alarmpistolen, zinger-wingers, geweren, alles is toegestaan.

En iedere birdboy en trainer is in het bezit van een portofoon. Nergens geen geschreeuw, wel geluid van de eendenlokkers zoals wij die ook kennen. Daarnaast nog een duidelijk gebruik van armtaal (les beweging) voor b.v. herhalen van de proef, hond is in de omgeving – fluitsignaal en nog meer lange afstand commando's.

Mensen wat komen wij dan tekort in Nederland.

Dé Huntingtest

Estate "Piedmont" 5 en 6 mei 2018.

Op ca. 100 km rijden werden er 2 volle dagen Huntingtesten gelopen. Een "estate" van ruim 850 ha, ooit eigendom van een dierenarts, die na zijn dood het hele landgoed schonk aan zijn retrieverclub. Nu worden er volop Huntingtesten en Fieldtrials gehouden.

Onze afsluiting bestond uit het lopen van twee Huntingtesten. Een systeem dat volgens uw scribente navolging verdient. Deelname aan een Huntingtest is sportief, immers je doet mee en "je haalt het of je haalt het niet". Maar er is geen eerste, tweede of derde plaats te verdienen.

Rijbewijs halen

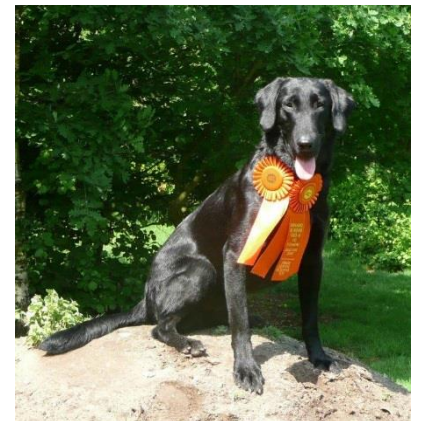
Immers als je probeert je rijbewijs te behalen krijg je na afloop ook geen medaille opgespeld, maar een roze kaartje, waar je de weg mee op mag!!

Het lopen van een SJP geeft immers toegang tot het lopen van MAP's, een diploma is dan toch ook al meer dan genoeg.?? En geen rivaliteit.

Water en land proeven

Twee keurmeesters beoordelen op 1 dag ongeveer 50 deelnemers. Er wordt uitsluitend wild gebruikt, meestal eenden of fazanten. (nooit geen haarwild)

Het is bijna allemaal (ver) markeren met schot of zingerwinger. Deelnemers onderling zijn sportief, je doet allemaal je best om een lint te behalen.

Voorafgaande aan de proef worden alle deelnemers bij elkaar geroepen door de keurmeesters en loopt een "testdog" de proeven. Uiteraard doet deze hond niet mee

aan de Huntingtest. Zo kun je zien wat de variatie in het terrein is, de waterlelies, ruig begroeide velden, de afstanden en natuurlijk de wind. Vragen stellen mag en dan hoor je dat de proeven gehouden worden onder auspiciën van de Amerikaanse Kennel Club en dat je je aan die regels te houden hebt.

Zodra je de keurmeesters de woorden "Guns-up"- (helpers opgelet) hoort zeggen, begint het grote Amerika avontuur pas echt en sta je midden in de proef!

Onze "Buzz" liep zoals gehoopt en verwacht werd, van een Amerikaans gefokte hond. De afstanden zijn daar voor de meeste retrievers een uitdaging.

Slot

Ondanks eerdere ervaringen in USA was dit weer een voltreffer. Geweldig om dit met eigen hond mee te mogen maken.

Amerika is voor iedereen bereikbaar en we zijn op "Sweetwaters" meer dan welkom.

Bill en Anna Clark zijn een geweldig echtpaar die ons graag willen begeleiden, maar ja, South Carolina ligt niet naast de deur. En omdat het er zomers zo vreselijk heet is, - temperaturen van 40 C graden zijn geen uitzondering -, vertrekken zij zelf in die tijd naar Maine, "slechts"2 dagen rijden naar het Noorden.

Ach ja, ze spreken daar niet voor niets van "The Snowbirds" die de beste temperaturen opzoeken.

Henny M. Schoor

P.S.:

Een voorbeeld hoe een keurmeester lijst er in USA uitziet, staat op de volgende pagina.

Keurmeesters geven daar niet alleen een cijfer, men beoordeelt ook in een aparte puntentelling:

- markeer vermogen,
- stijl van werken,
- doorzettingsvermogen,
- Steadiness,
- afgeven van apport
- controle over de hond.

Maar het meest frappante is, dat een keurmeester in een aparte ruimte op zijn keurmeesters lijst ook de lijn trekt, die de hond heeft gelopen naar het markeer apport!

Dogs Name _____

DOG # _____

4

Test Level

JR

SR

MH

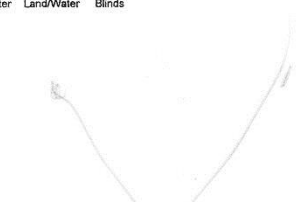
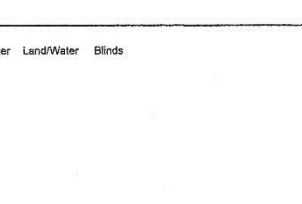
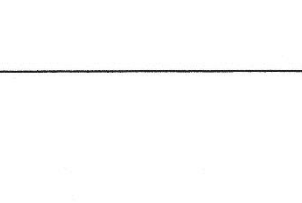
Marking By Series

Blinds By Series

Dogs Ability	Marking By Series				Average	Blinds By Series				Average	Average by Series
	1	2	3	4		1	2	3	4		
Marking (memory)	10	9	10	10							
Style											
Preserverence Courage Hunting											
Trainability, Steadiness, Control, Response and Delivery											

Total Scores

Overall Average

<p>Wind</p> <p>2 - Land Water Land/Water Blinds</p> <p>Notes:</p>	<p>Wind</p> <p>3 - Land Water Land/Water Blinds</p> <p>Notes:</p>
<p>Wind</p> <p>4 - Land Water Land/Water Blinds</p> <p>Notes:</p>	<p>Wind</p> <p>5 - Land Water Land/Water Blinds</p> <p>Notes:</p>
<p>Wind</p> <p>6 - Land Water Land/Water Blinds</p> <p>Notes:</p>	<p>Wind</p> <p>Notes:</p>